

REGISTERBLAD

Namn och datum: Einar Marklund (1987-01-20), Åke Pehrson (1999-11-01)

Område av riksintresse för naturvård i Örebro (T) län

Områdesnummer: NRO18035

Områdesnamn: Riddarhyttfältet

Kommun: Lindsberg

Kartblad: IIF NO

Area: 167 ha varav 147 ha land och 20 ha vatten i Örebro län

Naturgeografisk region: Skogslandskapet norr om norrlandsgränsen (27)

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag:

Agrara kulturlandskapsregioner:

Landskapsform: Kullig terräng med relativ höjd 50-100 m

Riksvärde:

Geovetenskap

Värdeomdöme:

Huvudkriterier: A

Stödskriterier: 1, 6

Förutsättningar för bevarande: Ingen täkt eller annan verksamhet som skadar de geologiska bildningarna. Lövrikedomen och den äldre lövvegetationen i baggådalen måste bibehållas för att de biologiska värdena skall bestå. Åns naturliga lopp måste bibehållas.

Säkerställande: Ingår delvis som geologiskt särskyddsområde i naturvårdsområdet Malingsbo-Kloten. Två mindre naturreservat (Klockarbo, Sunnanfors) finns i området.

Områdets huvuddrag:

Riddarhyttfältet utgörs av ett vidsträckt isälvsdelta. Deltaavlagringarna består av ett antal stora plåtåer åtskilda av vattenfyllda dödisgropar.

Plåtåerna ligger på en höjd av 170 - 175 m ö h. Deltat består huvudsakligen av sandigt material som i de södra delarna alltmer övergår i mo. Inom de perifera delarna i sydost har grovmon bildat dynliknande bildningar. Några säkra uppgifter på mäktigheten av dessa sedimentavlagringar saknas, men med ledning av skärningar och dödisgroparnas djup, har Eriksson vågat sig på att skatta tjockleken på avlagringarna öster om Hensmorahöjden till cirka 10 meter.

väster om Hensmorahöjden uppträder isälvs materialet delvis i form av en rullstensås som sträcker sig mellan Hornfisksjön och Lien. Ytterligare två åsbildningar är tydligt framträdande. Den ena följer Hornfisksjöns östra strand till Långviken i Lien. Storön i Lien kan vara en fortsättning på denna ås. På Hornfisksjöns västra sida uppträder en åsgren som sträcker sig upp mot

Lienkalven. Norr därom splittras den upp i två skilda ryggar. Området mellan sjön Lien och Haraldssjön karakteriseras av en serie åsar som utgjort tillförselkanaler till deltat söder om Lien, samt utbredda grusbäddar som sönderskurits av djupa raviner och dödisgropar. De sistnämnda bildningarna kallas även kittelfält. De tre största öarna i Lien, Storön, Gräsön och Bockön är helt uppbyggda av grövre rullstensmaterial. På Storön som är uppbyggd av tre ryggar uppträder rikligt med dödisgropar. Nordväst om Lien ligger sjön Gäddtjärn. Norr om denna sjö finner man s k supraakvatiska isälvsavlagringar (dvs isälvtunneln har mynnat ovanför havsytan). Riddarhyttefältets speciella topografiska karaktär bidrar till att göra området speciellt lämpligt som rekreativområde. Det rekreativa värdet har vidare ökat genom att ädelfisk är inplanterad i de tre grundvattensjöarna Tattartjärnen, Ljustjärnen och Norstjärnen. I Forsån finns ett naturligt öringbestånd.

Anmärkningar: Beskrivningen har hämtats från U-län objekt 4. Endast del av Riddarhyttefältet ligger inom T-län.

Referenser: Corner, R. & Rindetoft, S.,1980: Geomorfologisk inventering, Skinnskattebergs kommun, stencil, Länsstyrelsen
Eriksson, K G, 1970: Inventering av Västmanlands läns åsar. Manuskript, länsstyrelsen
Höije, B., 1975: Geovetenskapliga riksintressen i Västmanlands län, länsstyrelsen inf 1975:10
Länsstyrelsen, 1985: Istiden i Bergslagen - en vägledning till Riddarhyttefältet, Malingsboåsarna och Baggådalen
Malmgren, U., 1976: Översiktlig naturinventering, Skinnskattebergs kommun, Länsstyrelsen inf 1976:18
Nelson, H.,1980: Om randdeltan och randåsar i mellersta och södra Sverige.